

Kommissionen er af den opfattelse, at ministeren i denne situation ved fremsættelse af et lovforslag må lade folketinget overtage den videre behandling, jfr. udkastets § 36, stk. 1. Ved denne procedure vil der være adgang for centralorganisationerne til ved henvendelse til folketingsudvalget, som behandler lovforslaget, at gøre deres synspunkter gældende.

Den del af de generelle forhandlinger, der angår anvendelsen af beløbet til justeringer, sigter efter den foreslåede ordning ligeledes mod indgåelse af en aftale mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og centralorganisationerne. På dette punkt er det imidlertid også nødvendigt at tage stilling til den fremgangsmåde, der må følges, såfremt enighed ikke opnås. Manglende enighed vil kunne forekomme såvel med hensyn til beløbets fordeling på forskellige former for justeringer som vedrørende fordelingen på forskellige tjenestemandsgupper. Kommissionen foreslår i lovdkastets § 36, stk. 2, at ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen også i tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed om beløbets anvendelse, skal fremsætte særligt lovforslag. I dette tilfælde, som vil indebære stillingtagen til en række detaljer, foreslås det, at der forud for lovforslagets fremsættelse skal indhentes en udtalelse fra lønningsrådet.

Det bemærkes, at kommissionen ikke med disse forslag tænker sig, at der skal fremsættes to adskilte lovforslag, selvom der ikke har kunnet opnås enighed hverken om det samlede beløb til justeringer eller om beløbets anvendelse. I dette tilfælde vil det være naturligt at fremsætte et samlet lovforslag, men således at den del der angår fordelingen, forud har været forelagt for lønningsrådet.

Til § 37.

Bestemmelsen tager sigte på spørgsmål, der hører under aftaleområdet, men ikke indgår som en del af beløbsrammen ved generelle lønjusteringer m. v. og dermed heller ikke berører problemer i forbindelse med fordelingen af det i udkastets § 36, stk. 1, nævnte beløb. Der kan være tale om både generelle spørgsmål som f. eks. flyttegodtgørelse og befordringsgodtgørelse, der ikke er af lønmæssig karakter, men tjener til dækning af udgifter, og specielle spørgsmål, der kun angår enkelte tjenestemandsgupper eller enkelte ministerier, som f. eks. udlevering af beklædningsgenstande ved særlig smudsigt arbejde eller vilkårene for levering af en af styrelsen foreskrevet uniform. I sidstnævnte tilfælde vil den i § 37 omhandlede forelæggelse for lønningsrådet kun blive aktuel, når der forud forgæves har været forhandlet mellem vedkommende minister og organisa-

tion med påfølgende resultatløse forhandlinger mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og vedkommende centralorganisation.

Til § 38.

Den i lovdkastets § 38, stk. 1, optagne bestemmelse svarer i princippet til reglen i lønnings- og pensionslovens § 22, der foreskriver pligt for styrelserne til at afgive til tjenestemandsgenerationerne til drøftelse forslag til ændring af bestemmelser om lønninger og arbejdstid m. v. Området for udkastets § 38 vil dog være væsentlig mere begrænset, idet tjenestemændenes ansættelsesvilkår i overensstemmelse med lovdkastets § 35 som hovedregel fastsættes ved aftale. Herefter vil principielt kun ansættelsesvilkår, om hvilke der ved lov eller i henhold til lov er truffet anden bestemmelse, være holdt uden for aftaleområdet og dermed være omfattet af den i § 38, stk. 1, angivne pligt for ministerier og institutioner til at tage initiativ til forhandling forud for fastsættelsen af nye bestemmelser eller ændring af bestående bestemmelser.

Det bemærkes, at når aftalespørgsmål ikke er medtaget under styrelsernes forpligtelse ifølge § 38, stk. 1, er årsagen den, at der på dette område må gælde de almindelige principper for indgåelse og ændring af aftaler. De bestemmelser, der skal regulere disse forhold, må optages i den i lovdkastets § 39, stk. 1, omhandlede hovedaftale.

De bestemmelser, som § 38, stk. 1, har for øje, er således i første række de i udkastet til ny tjenestemandsløvs optagne paragraffer, i hvilke det anføres, at nærmere regler om tjenestemænds ansættelsesvilkår m. v. fastsættes af en offentlig myndighed. De enkelte bestemmelser af denne art i lovdkastet indeholder ikke, således som det i et vist omfang er tilfældet med lønnings- og pensionsloven, forskrifter om forhandlinger med tjenestemandsgenerationerne forud for reglernes fastsættelse eller ændring. Alle bestemmelser af denne art anses for omfattet af forskriften i udkastets § 38, stk. 1.

En til bestemmelsen i lønnings- og pensionslovens § 22, 3. pkt., svarende regel er ikke medtaget i lovdkastet. Bestemmelsen betyder, at der ved udvalgs- og kommissionsbehandling af spørgsmål, der vedrører tjenestemænds ansættelsesvilkår, som personalerepræsentanter kun kan medvirke sådanne, som er udpeget af den eller de forhandlingsberettigede organisation(er). Det samme må antages at gælde ifølge almindelige grundsætninger om repræsentation, og en anden ordning ville være uforenelig med den i udkastets § 38, stk. 1, optagne regel. For aftaleområdets vedkommende må det ligeledes gælde, at behandling af de herunder hørende spørgsmål kun